

[Hans Hansen.]

dinges adgang til landet vil jeg gerne bemærke, at det i § 15 bestemmes, at der for visering af pas betales 5 kr. I samme paragrafs stk. 3 findes en bestemmelse om, at justitsministeren bemyndiges til at forhøje eller nedsætte viseringsgebyret, når der i det land, hvor vedkommende udlænding er hjemmehørende, afkræves danske statsborgere henholdsvis højere eller lavere gebyr for visering end et til 5 kr. svarende beløb.

Denne bestemmelse er jo efter recepten: lige for lige, når venskab skal holdes. Men er det rigtigt, at vi også skal forhøje afgiften, når et andet land har en højere afgift? Jeg tillader mig at spørge den højtærede justitsminister, om det ikke ville være mere i overensstemmelse med det tidligere nævnte grundsynspunkt om det friere rejsesamkvem, hvis man forsøgte ved forhandlinger mellem landene at få disse viseringsafgifter ned til det lavest mulige beløb.

Der er jo her i landet og i særdeleshed i Sønderjylland en stærk kritik af den betydelige visumafgift, som kræves for at komme til Vesttyskland. Hvis man ved forhandling kunne opnå en nedsættelse i visumafgiften, ville det blive hilst med stor tilfredshed af det rejsende publikum.

Om det andet lovforslag vil jeg gerne bemærke, at det er med stor tilfredshed, jeg ser, at det i lovforslagets bemærkninger anføres:

„For ud- og indrejser mellem de nordiske lande er det dog muligt, at de nordiske parlamentariske drøftelser medfører en lempelse eller ophævelse af pastvangen.“

Nu er der afgivet indstilling til regeringen om pastvangens ophævelse mellem de nordiske lande, og der er grund til at takke for og udtale tilfredshed med den indsats, der her er ydet af den nordiske parlamentariske komité. En ophævelse af den tidsspildende og irriterende paskontrol vil blive hilst med stor tilfredshed af det rejsende publikum. Med den fart, hvormed paskontrollen må foregå f. eks. i København og Helsingør, har den overhovedet ingen kontrollerende værdi, men er kun til gene for publikum og belaster det pågældende land med en betydelig udgift.

Jeg vil ikke unnlade overfor den højtærede justitsminister at gøre opmærksom på den enstemmige udtalelse, som vedtoges ved foreningen Nordens møde i torsdags. Det hedder bl. a. i denne udtalelse:

„Foreningen Nordens repræsentantskab og råd hilser med tilfredshed udsigten til, at pastvangen mellem de nordiske lande

står for fald, idet vi udtaler håbet om, at ingen nordisk regering vil gå imod den parlamentariske komités enstemmige forslag.“

Det har jo ofte været nævnt, at det var meningen at ophæve den nordiske pastvang fra rejsesæsonens begyndelse i år, og da det nu i så henseende må siges at være i den 11. time, er der titusinder foruden mig, der gerne ønsker at få lidt at vide om regeringens planer i denne sag. Derfor vil jeg henstille til den højtærede justitsminister, forsåvidt der kan siges noget herom i dag, at give os oplysning herom.

De bestemmelser, der ved denne lovgivning vil blive lagt mest mærke til og blive mest omtalt i offentligheden, er bestemmelserne i § 3, hvorefter de i 1926 indførte hotelsedler skal forsvinde, hvilket vil blive hilst med glæde af det rejsende publikum. Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med denne ændring, idet jeg tror, at hotelpersonalet vil administrere nyordningen på en meget hensynsfuld måde.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale de to lovforslag til en hurtig og velvillig behandling og til vedtagelse her i det høje ting.

Bjerre: Jeg er i den behagelige situation at kunne takke justitsministeren hjerteligt for disse lovforslag. Det har været følt som et savn gennem mange år, at der stadig ikke skete en ændring i loven om tilsyn med fremmede. Jeg synes også, det er et lykkeligt greb, man har gjort ved at skille bestemmelserne ud i to love, en lov, der vedrører udlændinges adgang til landet, og en lov, der vedrører danske statsborgere.

Efter min formening er de ændringer, lovforslagene er undergået i folketinget, afgjort forbedringer. Hvis der er et par stykker af dem, der ikke er det, er de i alt fald uskadelige, hvilket efter min mening ikke var tilfældet med ændringerne til et andet lovforslag, vi fornylig havde til behandling, hvor selv den højtærede justitsminister ikke var særlig begejstret for de ændringer, der var blevet foretaget. Her er jeg altså i den lykkelige situation at kunne sige, at vi er såre tilfredse med de ændringer, der er foretaget.

Som repræsentant for tilsynsmyndigheden overfor fremmede og rejsende og som den, der måske har det største antal overløbere, der falder ind under denne lov, vil jeg udtrykke glæde over, at det i det store og hele enten bliver et domstolsanliggende eller et justitsministerielt anliggende — det må jo deles. Jeg er meget tilfreds med, at det bliver et domstolsanliggende, og at disse